

అమ్మకాండ

మనకు మనకా పికపదలలు వెలుతురు స్థిరాన్ని ఆక్రమించుకో కూస్తున్నాయి. కేశవులు అబద్ధంగా లేని కూర్పు ల్లాగు. దోపిటల అయినట్లంగా ఎంగీతాన్ని అలపిస్తున్నాయి. మళ్ళా ఆలాగే జాగ్రత్తయ్యాడు. మనకా అక్కల్లు మూసుకున్నాడు. "మామూలుసారం తమ్ముడూ... నీ మదిలో కిదానినని మరుమకు తమ్ముడూ..." తూరంగా మరో పాడుతున్నాడు. "అలలా... అల్లా... చాచా... నోదాటి గిట్టుంది, గిట్టు చిదా నెట్టుంది, నెట్టుకోమన్న పిట్టుంది, పిట్టుమనుసులో మనుంది... ఆ... ఆ..." తిరుం... మనకా జాగ్రత్త పాడు

తున్నాడు. రాడి కింకా ప్రతుకు వంట బిచ్చినట్టు లేదు. "నెట్టుకోమన్న పిట్టుంది..." "పిట్టు..." కనుకం అతిని మనుసులో కదలాడింది. కనుకం... నెట్టుకోమన్న పిట్ట... ఆలోచనలు గాటి... తోరుగా పిడింది. * * * ఆ లోకా తన జన్మి కెట్టుకోవం పిట్టనే ఉప్పు వెంకటాని తోను తెల్ల నరుకులని కొనుక్కుటి నైకికోమిద గ్రామానికి తిరిగి మున్నాడు కేశవులు. మున్ను పాళ్లాలను వలకరిస్తూ మున్ను పిట్టని గాటి, పక్కల పికల తాలలు ఆ సంధ్యాసాందర్భాన్ని ద్విగుణే కృతం చేస్తున్నాయి. గణకుల తోడ్కులోంచి నైకికో గ్రామం పాటిమేరలోకి చేరుకుంది. కురి జయలు చేరువుచిద మంది

ఒక కొంగలనుంపు అంభంగా ముందుకు పోతూంది. నానాం తిరుకోవా అనుకున్నాడు కేశవులు. నైకికో దిగి స్టాండ్ నేస్తుం దగా తూరంగా కేటలు వినిపించాయి. అతనికి కొంత దూరంలో ఇద్దరు క్షమాయిలు తిండెలలో చేరువు నైట్రిగా మళ్ళా ఆ కేటలు గాభలాపడసినారు. వాళ్ళను కొంత దూరంలో ఆనాళ్ళుంటుంటూ ఉన్న దూకీ, అందు లోంచి ఒక భయంకరమైన రంకె విద వచ్చింది. ఆ రంకె విదగానే ఒక యువతి గట్టిగా అరుచుకొంటూ పక్కకు పారిపోయింది. ఆమె పక్కనున్న ప్రేమీ మాత్రం, తీవ్రమైన భయాంధోళనతో ఏమీ చెప్పడానికి కాళ్ళదాక ఆలాగే నిలుపుండి పోయింది.

-తశ్వర్

కేశవులు రానున్న (వనాతాన్ని) గుర్తించాడు. రోడ్లంతా కమ్ముకోవ్వు మమ్ములో ఏమీ పరిగ్గా కనిపించడం లేదు. ముండిదై ర్భంబో కేశవులు ఆటు వైపు పరిగెత్తాడు. ఇంకోసారి గుండె ఎవిపియేలా రంకె విదపించింది. ఒక్కసారిగా కేశవులు అమెనువా పోటు కన్న, ఆ విసురుకు రోమ్మునక్కనే ఉన్న వెట్టు దగ్గర పల్లంలో వలసించి వెట్టుమీదగా దూసుకుంటూ పుద మెక్కిన ఆ అంబోతు ముందుకు పోవడం అజినోతుగా దిద్దడవ ఆ సంభవానికి అమె కెప్పున కేకనయడం ఒకేసారి జరిగాయి. "వెట్టు తగిలిందా!" తన వెనానేతుల వుండి, మోకాళ్ళనుండి కాదులుంపు

రకాన్ని తునుతుంటూ అడిగడు కేవులు.

అను కేవులుపైన వదలుం వలన దెబ్బయి తులలేదు. అయినా ఇంకా అమెళ్ళ భయం మాత్రం వదలలేదు. "భయమేము. అంబోత్తుడా పియింది" అన్నా నతను పైకి లేవ వోతూ.

"అమ్మా" అన్నాడు బాధగా. "అయ్యో, పెద్ద దెబ్బ తగిరి మ్మిందే!" రోతొం కలవరమతులా అమె కాస్త తేరుకొని ఆత్రంగా ఆలిని నైపు చూసింది.

మోకాలిదగ్గర అలిని తెల్ల సైజామా చప్పిరని రక్తం వెల్లమవుతూ ఉంది.

మర్నాడో బస్లో తను చూసిన పోలీసు సినిమాలోని 'హీరోయిన్'లా నైలవెండు చించి చేతిదెబ్బకు కంబు కుడుకుండుకున్నాడు కేవులు, అమె నైవే చూస్తూ.

బావి అలా కట్టలేదు. కాని కేవులు తొప్పున అమ్ముకుంది.

లోఅలియన ముట స్థానంలో మెచ్చోలమ్మ చూపులు చురుక్కు మనా అమె పిన్నివే ముట కప్పు కొంది.

అన్నెకా హీరోలా అమెను పైకి లేపిస్తామనుకోమెప్పుటికే అమె తేలి నిలబడి రెమ్మలు చూడసాగింది.

కేవులు మోరెయ్యురుద్దుకోసాగాడు. "ఎవమ్మాయిని చుప్పు?" అటను దెబ్బలు మరిచినవదానికి (వయస్థింప సాగాడు.

"కాబుండు బనవారెడ్డి కూతుర్ని." దూరంగా వడివుచ్చు డిందెను తీరుకు వచ్చి అనుకిచ్చాడు.

"ననుయానికి వచ్చి రక్షించారు. . . కేవసో. . ." మాటలు రాక అమె అలాగే తల వంకుకొంది.

"పురవాలేదు. . . ఇంకా భయం వదలలేదు కాబోలు . . . ఇంటికి వెళ్ళు." అలిని కాలంలో ఆధీవారం అమెను మధురంగా వెలిపించింది.

"ఏమేమేకవకం?" ఇందాకా కనబడిన అమ్మాయి, కేవసేస్తూ వీళ్ళద్దర్నీ చూసి, అల్లంతు దూరింతు అనిపించింది.

"కవకం." గొణుక్కుంటూ పైకి అనేకాడు కేవులు.

అవునుమ్మమ్మగా తల ఆడిస్తూ, మోచన్నమ్మ చూసి అమెను కలుసుకోక దానికి వెళ్ళింది.

అమె చూపుతో చాలా మతున్నట్టిని పించింది కేవులును. బట్టలు దులుపు

కొంటూ తన సైకిల్వేపుగా వెళ్ళాడు. అతనికి నీళ్ళు తాగాలిపించలేదు.

కొంతదూరం పైకిలే వడిపించు కొంటూ వెళ్ళి వెళ్ళి తిరిగాడు. వాళ్ళిద్దరూ వీళ్ళబిందెంతో చున్నారా. అమె సురించే వీరో చెయతున్నట్టుంది. కేవులును చూసి నవ్వింది కవకం.

* * * మరునాడు ఉదయం మామూలుగా బట్టికొట్టు తెరిచి కూర్చున్నాడు కేవులు అప్పుటికి సూర్యోదయం అయింది. ఎవరి మరుళ్ళ వాళ్ళు సంచితగా ఉన్నారు. సిగరెట్టుపెట్టెలు సర్దుతున్నాడు కేవులు. దూరంగా గజ్జలు మల్లు మల్లుమన్ను శిస్తుం దగ్గరికి వస్తూంది. అది అటను సహజంగా రోజూ వినేదే. వల్లెవదుమలు ఉదయాన్నే ఊరి బయలు చెరువు దగ్గరికి నీళ్ళకోసం వెళుతూం బారు ఒకళ్ళవోళ్ళు ఎకసెక్కాలాడు కొంటూ. సన్నుతూ, తుళ్ళుతూ వెళు తూండేవాళ్ళలో వరుసంతో ఉరకలువేసే వదుమలూ, వరుసంలోని రుచి చూసిన వదతులూ, వాళ్ళ మాటలు అర్థంకాక అనుక్తితో వింటూ ఉండే వనవాళ్ళు కూడా ఉంటారు.

ఆ రోజేందుకో అటువైపు చూడాలని పించింది కేవులును. చూశాడు. నివరగా

'తనది' అనుకున్నది కూడా ఒక్కొక్కసారి 'త్రమే' అవు తుంది. న్యాయస్థానపు దర్శకాటనలో డిఫెన్స్ బదుపు చాలనపుడు, చేయని నేరానికి నైతం శిక్ష అనుభవించ వలసిందే. కానీ, మనస్సాక్షిని కాస్త స్వార్థానికి ఉపయోగిస్తాడో, ఒక్క కణం తాను 'నేను' కాననుకుంటేనో... జీవితంలో ఎంత చూపు చిస్తుంది. అదృష్టం తిరగబడితే దురదృష్టమే!!

నున్నది. . . అవును. . . అమె. . . కవకం. . . "కాబుండు బనవారెడ్డి కూతురు."

అలివినే చూస్తూంది. 'నిప్పుటింటే ఎంత అందంగా చూస్తూంది! అందమంతా అమె వెచ్చార్లు, ముగ్గులే కుంది' అను న్నాడు. దిండరవందరిగా అమెకు సుదుటిన్నె ఎదుతున్న ముంగురులు

ఆమె మదుటికి మరింత అందాన్ని చేకూరుస్తున్నాయి.

ఆమె బిందె ఇంకోచేతికి మార్చుకుంది. నన్నగ నవ్వింది. అతనూ నవ్వాడు ఆమె అందరితోపాటు ముందుకు వెళ్లిపోయింది. ఆమె నడకలోని ఉయ్యారాన్ని చూస్తున్నాడతను.

“ఏం కేళవులూ, మన లోకంలో ఉన్నట్లు లేదే?” ఎదురుగా వెంకట్రావు తన వంకే చూస్తున్నాడు.

అతను నవ్వుకొని సిగరెట్టుపెట్టె ఇచ్చాడు వెంకట్రావుకు.

“దీంతో ఎంతయింది, కేళవులూ?”

పుస్తకం చూసి “ఇరవై రూపాయల వీజై ఆరు పైసలు” అన్నాడు కేళవులూ. వెంకట్రావును డబ్బిచ్చితిరా అని కేళవుల అడగలేదు. కారణం వెంకట్రావుపై

అతను మనసులో దాచుకున్న అభిమానం. వెంకట్రావు జగన్నాథపురంలోని వంశాయతీ కళ్యాణమ్మ కళ్యాణం ఉపాధ్యాయుడుగా వచ్చాడు. మొదటి వ

య్యవకుడు. పట్టుదల కంవాడు. పాఠశాల పిల్లలకే కాదు, అజ్ఞానంలో పడి ఉన్న అమాయకులకు కూడా చెప్పుడు ప్రాథమిక

భాషా విద్యను అందించేవాడు. దేశంలో ఎక్కడ చూసినా అయోమయం. అశాంతి పెరిగిపోయింది. కారణం ప్రజల్లోని అవిద్య అని అనుకుంటున్నారట.

ఉద్యోగరీత్యా అవిద్య అని అనుకుంటున్నారట. కాకపోయినప్పటికీ రాజకీయాలకు అరంభించి కూలిజనానికి, రైతాంగానికి వాళ్లు ఉపాించని రీతిలో కొత్త కొత్త విషయాలు చెబుతూ వాళ్లలో మాకు ఉత్తేజం కలిగించ సాగాడు. వాళ్లలో వైతన్యం రాసింది. తమ కిన్నాళ్లు ఏవో అన్యాయం జరిగిపోతూందని వాళ్లు గ్రహించసాగారు. ఫలితంగా కామందుల గుండెల్లో రాయి పడింది. మోతుబరులు, పెత్తందార్లు అంతా సమావేశమయ్యారు.

తీవ్రమైన వ్రయత్నాలు జరిగాయి. వలితరంగా వెంకట్రావుకు బ్రాన్స్ ఫర్ ఆర్డరు వచ్చింది. అతను వలిచలేదు. జీవితంలో అదే అతను ఎక్కవలసిన తోలిమెట్టు. ఎక్కడికీ వెళ్లినా అలాంటి వాతావరణమే ఉండవచ్చు. అందుకనే ఇంకూ గొతకూ లేకుండా ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చి తన కార్యక్రమంలో మరో అడుగు ముందుకు చేశాడు.

పుస్తకం చూసి “ఇరవై రూపాయల వీజై ఆరు పైసలు” అన్నాడు కేళవులూ. వెంకట్రావును డబ్బిచ్చితిరా అని కేళవుల అడగలేదు. కారణం వెంకట్రావుపై అతను మనసులో దాచుకున్న అభిమానం.

వెంకట్రావు సిగరెట్టు వెలిగించాడు. బిచ్చగా, బలహీనంగా కనిపించే అమెలో ఎంతో శక్తి ఉందనిపించింది.

కానూ... ఏదో అంటే అంటిని ముచ్చ చదివాడు కాని... లేకపోతే... అమెలోపాలు ఉపన్యాసాలూ... అవీ ఇచ్చి... అన్నట్లు, వెంకట్రావు గారూ, ఉత్తరావ ఉన్న ఆ బంజరుభూమి సంగతి ఎంతవరకు తీసుకువచ్చారు? కేళవులు యాథాలాపంగా అడిగాడు.

వెంకట్రావు నిట్టూర్చాడు. “నేను చేస్తున్నది మంచి పని అని అందరూ పైకా అంటున్నా ఆ కామందులు మా ప్రాణం నాపై కక్ష కట్టారు, కేళవులూ... ప్రతి పనికి ఏవో అటంకాలు కలిగిస్తున్నారు. ఆ భూమిని సాగుచేయించడానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తే, వీటిని మర్చిపో దగ్గర ఆ బసవారెడ్డి గొడవ చేయిస్తున్నాడు.”

బసవారెడ్డి పేరు వినగానే కేళవులు ఉలిక్కిపడ్డారు. గజ్జల శబ్దం దూరంగా మళ్ళీ విని బడింది. కేళవులు దృష్టి అటువైపు మరలింది. వాళ్ల గుంపే... చివరగా... ఆమె... కనకం... సిళ్ళతో... మెల్లగా... ఉయ్యారంగా... నిండుకుండలంటి యావనం... సిళ్ళలో రుడున్నూ... ఎండలో మెరున్నూ అతని కళ్లలోకి ప్రతిబింబించింది.

బున్నాడు. బంజరు భూముల్లోని బంగారాన్ని పండించజేస్తున్నాడు. బాంకులవద్దనుండి, కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీలనుండి కూలిరైతులకు అవసరమయ్యే విధంగా మోయం అభ్యయంలా చూసి, పెట్టుబడిదారుల గుత్తలాభాలకు, పెత్తందారీ విధానానికి సమాధి కడుతున్నాడు.

అలాగే అతనికి ఎవరూ దిక్కు లేదు. అయితే అమాయక జనానికి అతడే దిక్కు. “కేళవులూ, డబ్బిచ్చాలనే నేనూ వ్రయత్నిస్తున్నాను.” నిళ్ళబొమ్మి అతను అర్థం చేసుకున్నాడు.

“వెంకట్రావు గారూ, మీరు లోకే వయస్సై... ఏమీ... ముహూ... పెట్టుకోకండి. మీకు ఏమి వుండే ఇవ్వండి.”

వెంకట్రావు సిగరెట్టు వెలిగించాడు. బిచ్చగా, బలహీనంగా కనిపించే అమెలో ఎంతో శక్తి ఉందనిపించింది.

కానూ... ఏదో అంటే అంటిని ముచ్చ చదివాడు కాని... లేకపోతే... అమెలోపాలు ఉపన్యాసాలూ... అవీ ఇచ్చి... అన్నట్లు, వెంకట్రావు గారూ, ఉత్తరావ ఉన్న ఆ బంజరుభూమి సంగతి ఎంతవరకు తీసుకువచ్చారు? కేళవులు యాథాలాపంగా అడిగాడు.

వెంకట్రావు నిట్టూర్చాడు. “నేను చేస్తున్నది మంచి పని అని అందరూ పైకా అంటున్నా ఆ కామందులు మా ప్రాణం నాపై కక్ష కట్టారు, కేళవులూ... ప్రతి పనికి ఏవో అటంకాలు కలిగిస్తున్నారు. ఆ భూమిని సాగుచేయించడానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తే, వీటిని మర్చిపో దగ్గర ఆ బసవారెడ్డి గొడవ చేయిస్తున్నాడు.”

బసవారెడ్డి పేరు వినగానే కేళవులు ఉలిక్కిపడ్డారు. గజ్జల శబ్దం దూరంగా మళ్ళీ విని బడింది. కేళవులు దృష్టి అటువైపు మరలింది. వాళ్ల గుంపే... చివరగా... ఆమె... కనకం... సిళ్ళతో... మెల్లగా... ఉయ్యారంగా... నిండుకుండలంటి యావనం... సిళ్ళలో రుడున్నూ... ఎండలో మెరున్నూ అతని కళ్లలోకి ప్రతిబింబించింది.

ఆమె లోకాలేదు. రెణకలేదు. మళ్ళీ తనను చూసి అలవోకగా నవ్వింది. కేళవులు కలవరపడ్డారు.

వెంకట్రావు గమనించినట్లు చిరు నవ్వు వచ్చాడు. “మీరు” అన్నాడు వెంకట్రావు, రెండవ సిగరెట్టు వెలిగిస్తూ. “కామందు బసవారెడ్డి కూతురు కనకం” అన్నాడు కేళవులు కాస్త సిగ్గు పడుతూ.

వెంకట్రావు చిరునవ్వు మాయ మైంది. దూరంగా వెళ్లి మళ్ళీ ఏదో పని ఉన్నట్లు, వెనకవళ్లతో మాట్లాడా అన్నట్లు వెనక్కి తిరిగి చూసింది కనకం. ఆమెలోంచి తనను అంత ఇదిగా కొత్తగా ఆకర్షిస్తున్న దేమిటో అర్థం కాలేదు కేళవులకు. అయినా అతనికి మాత్రం తన బుర్రలో గొడవ ప్రాథమిక మయిందని స్పష్టంగా తెలుస్తూనే ఉంది. సర్దుకొని చూపెట్టవచ్చి, ఎప్పుడు వెళ్లి పోయాడో వెంకట్రావు అక్కడ లేడు.

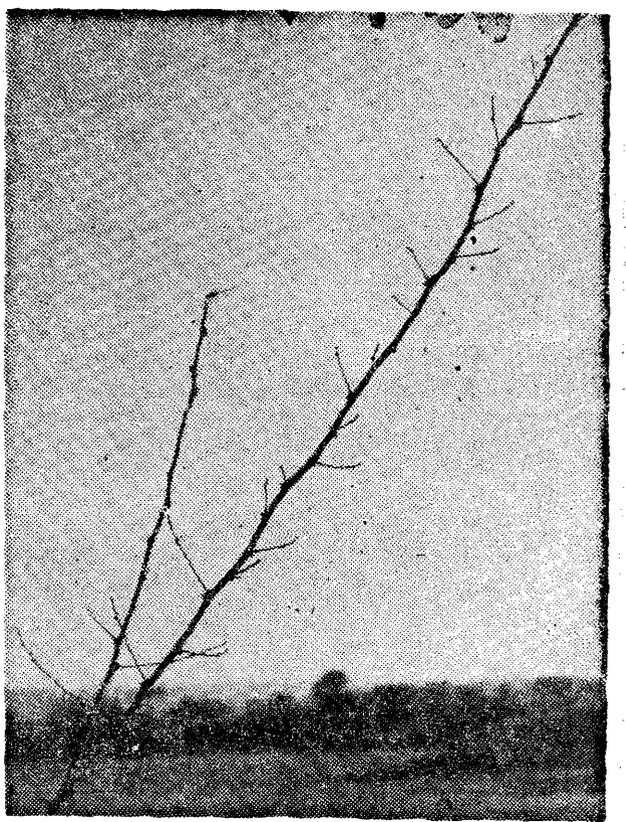
బసవారెడ్డి ఇల్లు కేళవుల కంటకు ముందే తెలుసు. ఆ ఉజిలో ఉన్న అంబుదారు గుర్ర మోతుబరులలో అతనోకడు. తనకూ, అతని కూతురికీ సంబంధం ముహూనికి కుంకుమ ఫలమె

వెంకట్రావు గమనించినట్లు చిరు నవ్వు వచ్చాడు. “మీరు” అన్నాడు వెంకట్రావు, రెండవ సిగరెట్టు వెలిగిస్తూ. “కామందు బసవారెడ్డి కూతురు కనకం” అన్నాడు కేళవులు కాస్త సిగ్గు పడుతూ.

వెంకట్రావు చిరునవ్వు మాయ మైంది. దూరంగా వెళ్లి మళ్ళీ ఏదో పని ఉన్నట్లు, వెనకవళ్లతో మాట్లాడా అన్నట్లు వెనక్కి తిరిగి చూసింది కనకం. ఆమెలోంచి తనను అంత ఇదిగా కొత్తగా ఆకర్షిస్తున్న దేమిటో అర్థం కాలేదు కేళవులకు. అయినా అతనికి మాత్రం తన బుర్రలో గొడవ ప్రాథమిక మయిందని స్పష్టంగా తెలుస్తూనే ఉంది. సర్దుకొని చూపెట్టవచ్చి, ఎప్పుడు వెళ్లి పోయాడో వెంకట్రావు అక్కడ లేడు.

బసవారెడ్డి ఇల్లు కేళవుల కంటకు ముందే తెలుసు. ఆ ఉజిలో ఉన్న అంబుదారు గుర్ర మోతుబరులలో అతనోకడు. తనకూ, అతని కూతురికీ సంబంధం ముహూనికి కుంకుమ ఫలమె

వెంకట్రావు గమనించినట్లు చిరు నవ్వు వచ్చాడు. “మీరు” అన్నాడు వెంకట్రావు, రెండవ సిగరెట్టు వెలిగిస్తూ. “కామందు బసవారెడ్డి కూతురు కనకం” అన్నాడు కేళవులు కాస్త సిగ్గు పడుతూ.

జంటి పోతో-ఆర్. బి. సింధే (కొల్లాపూర్)

వెంకట్రావు గమనించినట్లు చిరు నవ్వు వచ్చాడు. “మీరు” అన్నాడు వెంకట్రావు, రెండవ సిగరెట్టు వెలిగిస్తూ. “కామందు బసవారెడ్డి కూతురు కనకం” అన్నాడు కేళవులు కాస్త సిగ్గు పడుతూ.

వెంకట్రావు చిరునవ్వు మాయ మైంది. దూరంగా వెళ్లి మళ్ళీ ఏదో పని ఉన్నట్లు, వెనకవళ్లతో మాట్లాడా అన్నట్లు వెనక్కి తిరిగి చూసింది కనకం. ఆమెలోంచి తనను అంత ఇదిగా కొత్తగా ఆకర్షిస్తున్న దేమిటో అర్థం కాలేదు కేళవులకు. అయినా అతనికి మాత్రం తన బుర్రలో గొడవ ప్రాథమిక మయిందని స్పష్టంగా తెలుస్తూనే ఉంది. సర్దుకొని చూపెట్టవచ్చి, ఎప్పుడు వెళ్లి పోయాడో వెంకట్రావు అక్కడ లేడు.

బసవారెడ్డి ఇల్లు కేళవుల కంటకు ముందే తెలుసు. ఆ ఉజిలో ఉన్న అంబుదారు గుర్ర మోతుబరులలో అతనోకడు. తనకూ, అతని కూతురికీ సంబంధం ముహూనికి కుంకుమ ఫలమె

వెంకట్రావు గమనించినట్లు చిరు నవ్వు వచ్చాడు. “మీరు” అన్నాడు వెంకట్రావు, రెండవ సిగరెట్టు వెలిగిస్తూ. “కామందు బసవారెడ్డి కూతురు కనకం” అన్నాడు కేళవులు కాస్త సిగ్గు పడుతూ.

వెంకట్రావు చిరునవ్వు మాయ మైంది. దూరంగా వెళ్లి మళ్ళీ ఏదో పని ఉన్నట్లు, వెనకవళ్లతో మాట్లాడా అన్నట్లు వెనక్కి తిరిగి చూసింది కనకం. ఆమెలోంచి తనను అంత ఇదిగా కొత్తగా ఆకర్షిస్తున్న దేమిటో అర్థం కాలేదు కేళవులకు. అయినా అతనికి మాత్రం తన బుర్రలో గొడవ ప్రాథమిక మయిందని స్పష్టంగా తెలుస్తూనే ఉంది. సర్దుకొని చూపెట్టవచ్చి, ఎప్పుడు వెళ్లి పోయాడో వెంకట్రావు అక్కడ లేడు.

బసవారెడ్డి ఇల్లు కేళవుల కంటకు ముందే తెలుసు. ఆ ఉజిలో ఉన్న అంబుదారు గుర్ర మోతుబరులలో అతనోకడు. తనకూ, అతని కూతురికీ సంబంధం ముహూనికి కుంకుమ ఫలమె

బసవారెడ్డి ఇల్లు కేళవుల కంటకు ముందే తెలుసు. ఆ ఉజిలో ఉన్న అంబుదారు గుర్ర మోతుబరులలో అతనోకడు. తనకూ, అతని కూతురికీ సంబంధం ముహూనికి కుంకుమ ఫలమె

వెంకట్రావు గమనించినట్లు చిరు నవ్వు వచ్చాడు. “మీరు” అన్నాడు వెంకట్రావు, రెండవ సిగరెట్టు వెలిగిస్తూ. “కామందు బసవారెడ్డి కూతురు కనకం” అన్నాడు కేళవులు కాస్త సిగ్గు పడుతూ.

వెంకట్రావు చిరునవ్వు మాయ మైంది. దూరంగా వెళ్లి మళ్ళీ ఏదో పని ఉన్నట్లు, వెనకవళ్లతో మాట్లాడా అన్నట్లు వెనక్కి తిరిగి చూసింది కనకం. ఆమెలోంచి తనను అంత ఇదిగా కొత్తగా ఆకర్షిస్తున్న దేమిటో అర్థం కాలేదు కేళవులకు. అయినా అతనికి మాత్రం తన బుర్రలో గొడవ ప్రాథమిక మయిందని స్పష్టంగా తెలుస్తూనే ఉంది. సర్దుకొని చూపెట్టవచ్చి, ఎప్పుడు వెళ్లి పోయాడో వెంకట్రావు అక్కడ లేడు.

బసవారెడ్డి ఇల్లు కేళవుల కంటకు ముందే తెలుసు. ఆ ఉజిలో ఉన్న అంబుదారు గుర్ర మోతుబరులలో అతనోకడు. తనకూ, అతని కూతురికీ సంబంధం ముహూనికి కుంకుమ ఫలమె

వెంకట్రావు గమనించినట్లు చిరు నవ్వు వచ్చాడు. “మీరు” అన్నాడు వెంకట్రావు, రెండవ సిగరెట్టు వెలిగిస్తూ. “కామందు బసవారెడ్డి కూతురు కనకం” అన్నాడు కేళవులు కాస్త సిగ్గు పడుతూ.

వెంకట్రావు చిరునవ్వు మాయ మైంది. దూరంగా వెళ్లి మళ్ళీ ఏదో పని ఉన్నట్లు, వెనకవళ్లతో మాట్లాడా అన్నట్లు వెనక్కి తిరిగి చూసింది కనకం. ఆమెలోంచి తనను అంత ఇదిగా కొత్తగా ఆకర్షిస్తున్న దేమిటో అర్థం కాలేదు కేళవులకు. అయినా అతనికి మాత్రం తన బుర్రలో గొడవ ప్రాథమిక మయిందని స్పష్టంగా తెలుస్తూనే ఉంది. సర్దుకొని చూపెట్టవచ్చి, ఎప్పుడు వెళ్లి పోయాడో వెంకట్రావు అక్కడ లేడు.

బసవారెడ్డి ఇల్లు కేళవుల కంటకు ముందే తెలుసు. ఆ ఉజిలో ఉన్న అంబుదారు గుర్ర మోతుబరులలో అతనోకడు. తనకూ, అతని కూతురికీ సంబంధం ముహూనికి కుంకుమ ఫలమె

బాగా ఒళ్లు కాలినవారికి అందువల్ల మరణం సంభవించకుండా కాపాడగల ఒక కొత్త రకం టీకామందును అమెరికాలో ఎరికోరికాంటో రూపొందించారు.

యాంటి బయోటిక్ ఔషధాలకు కుదరని కొన్ని వ్యాధులకుకూడా ఇది పని చేయవచ్చు వంటున్నారు. ఇది ఇంకా ప్రయోగదశలో ఉన్నది.

62 నుండి రోగులకు ఈ మందు వాడి చూచినమీదట, కాల్యులవల్ల మరణాలను ఈ ఔషధం చాలావరకు తగ్గించగలదని తేలిందని సినినాటి వైద్య కళాశాలకు చెందిన డాక్టర్ కెవెల్ డి. షెమ్మర్ చెప్పారు.

32 నుండి రోగులకు ఒళ్లు కాలిన మొదటి ఆరు రోజులలో ఈ మందు వాడి, ఆ తరువాత ఖాళీగా రోజులకూ, వారాని కొకసారి చొప్పున ఇచ్చి చూడారు. వీరిలో ఎవరూకూడా సూడో-మెనాన్ అనే క్రిములవల్ల మరణించలేదు. ఇటీవలకో ఇన్ఫ్లూ ఒళ్లు కాలి ఈ క్రిములవల్ల మరణించేవారి సంఖ్య 18 శాతం ఉంటుండేదని డాక్టర్ షెమ్మర్ చెప్పారు.

ఇటాలియాలో సార్క్స్, డేవ్ అండ్ కంపెనీ వారు ఈ ఔషధం తయారు చేశారు.

ఈ మందు ఇచ్చిన 62 నుండి రోగులలోమా ఇది యాంటిబయోటిక్ ఉత్పత్తిని ప్రేరేపి

కాలిన గాయాలకు టీకా మందు

చింది. ఈ యాంటిబయోటిక్ వదర్థం విషక్రిములను సంహరిస్తుంది.

టూకీ సైన్సు వార్తలు:

అమెరికాలో అణు నిద్యుచ్ఛక్తి సౌకర్యాలు బాగా విస్తరిస్తున్నాయి. ఇప్పుడు 15 అణు నిద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పాదన యంత్రాలు దేశంలో పనిచేస్తున్నాయి. మరి 48 యంత్రాలు నిర్మాణంలో ఉన్నాయి. ఇంకా 41 యంత్రాల నిర్మాణానికి పథకాలు రూపొందుతున్నాయి.

సాంకేతిక ఉపయోగానికి పనికివచ్చే శక్తివంతమైన సంక్లిష్ట లేజర్ సాధనం ఒక దానిని అమెరికాలో నిర్మించారు. ఇది మామూలు మేజార్ల సైజులో ఉంటుంది. ఇది 1000 వాల్ట శక్తిగల కాంతిపుంజాన్ని జనింప చేయ గలదు. కొత్త, డ్రీల్లింగు, అతుకులు పెట్టుటం (వెల్డింగు) వంటి పనులకు ఇది చాల ఉపయోగం.

ఇప్పటి ఇంక శక్తిగల లేజర్ సైజు కనీసం 60 అడుగుల సొడవు ఉంటుంది.

ఉష్ణమండల వాతావరణ పరిశోధనలు జరుపు తున్న అమెరికన్ శాస్త్రజ్ఞులు కొందరు

కరీబియన్ సముద్రంలో తుఫానుల పుట్టుక మూలాలకు కీలక మేమిటో తెలుసుకున్నామంటు న్నారు.

మధ్య ఆఫ్రికాలో ఒక చోట జనించే విచిత్ర మైన వాతావరణ కల్లోలం కారణంగా తుఫానులు పుడుతూ ఉండవచ్చునని డాక్టర్ జోకివ్ పి. క్యూట్టర్ అనే శాస్త్రవేత్త చెబుతున్నారు.

కాస్టర్ చికిత్సకు ఒక కొత్త పద్ధతిని అమెరికన్ డాక్టర్ ఒకరు కనిపెట్టారు. ఈ పద్ధతిలో ఔషధ చికిత్సలోపాటు, శరీర ఉష్ణాన్ని వల్లబరిచే మార్గం అనుసరిస్తారు.

ఈ పద్ధతిద్వారా కొన్ని జంతువులలో విష కణుతులు కరిగిపోయేలాగా తాను చేయగలిగి నట్లు డాక్టర్ వాజ్ సాసానిచ్ అనే ఆయన చెప్పారు.

ఈ పద్ధతిలో కాస్టర్ గ్రంథి మామూలు ఉష్ణగ్రాహిణిని ఉండేలా చేసి శరీర ఉష్ణోగ్రమ 40 డిగ్రీల (ఫారెన్ హైట్) కు చల్లబరు స్తారు. ఆ సమయంలో కాస్టర్ ఔషధం రక్త ప్రసారంలోకి ఎక్కిపోతారు.

ఇందువల్ల రక్తం వెచ్చగా ఉండే కాస్టర్ గ్రంథిలోకి మామూలు కంటే చాల వేగంగా చల్లని శరీరంలోనించి ప్రవహిస్తుంటుందనీ, కవక ఔషధం రోగింమూడ గట్టిగా పనిచేస్తుందని ఎమోరీ (అట్లాంటా) విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన ఈ శాస్త్రవేత్త చెబుతున్నారు. ★

పచ్చిబియ్యం అరుణాచలంబాద్ని చూడగానే మాడడం కష్టం. అరికి కనకం జ్వరం వచ్చి ఆ దాదా వైద్య తిరిగి చూశాడు.

ఎవరవ్? . . కనకమే. . .

అన పై నే చూస్తూ, తోటపై పు ట్టాస్తూ సై గులు చేస్తున్న కనకాన్ని చూడగానే కేకెట్టెలుకు కాస్త గాబూ అంటుంది. కచ్చి మలుముకొని చూశాడు. సంహారం లేదు. కనకమే! అన్నది రమ్మంబూ చేతులు తిప్పుతూంది.

‘ఏవరూ చూడడంలేదుగదా’ అనుచి చి చుట్టూ జంతులూ చూశాడు. ‘ర. . . ఆడది పిలుస్తూంటే ఏమిటి వెధవ భయం?’ అన్నది మగతనం సవాల చేసింది. మెల్లగా కైలుకట్టు దిగి, గురురుగా ఉన్న ఆ తోట వక్కకే చేరుకొని అటూ ఇటూ చూడసాగాడు కేశవులు.

అతనికంటే ముందుగా ఎప్పుడు వచ్చిందో, కాస్త దారి కనబడుతున్న వెళ్ళివైపు చూపిస్తూ, అటువైపుగా రమ్మని పైగ చేసింది కనకం. ఒకసార్లు మనసు తడదడుతున్నా, కలవరపాలు కనబడనియకుండా తోట లోపలికి అడుగు పెట్టాడు. ఆ వెళ్ళుచాటున అడుగుటి ప్రవంధాల్ని

మా దృష్టి మర్చించడానికి నేను చాలా అవస్థపడ్డాను” అంది. అంటూ తననే చూస్తున్న కేశవులను చూసి, నచ్చుతూ తల దించుకుంది. అతని కేం చెప్పిలో అర్థం కాలేదు. అమెవై పే చూడసాగాడు. గాలి చలనం నీమూంది. అతని మనస్సంతా గణిబిజిగా ఉంది.

“ఎందుకు పిలిచావు?” అడిగాడతను. “వెధవ ప్రశ్న వేశా”వంది అతని మనస్సు. ఆమె మళ్ళీ తలఎత్తి అరచి చూసి నవ్వింది.

కనకం అందంలోని ఆకర్షణ తనను పిచ్చివాళ్ళి చేస్తూంది. పిచ్చివాడై తనే మన్నా చేసేసాడేమోనని అతని భయం. కాని ఏదైనా చేయాంనే ఆరాటం.

అకస్మాత్తుగా ఆమె చెయ్యి పట్టు కున్నాడు కేశవులు. చెయ్యి లాక్కుంటుం దనుకున్నాడు. కనకం దైర్యం కలది. దైర్యం లేనిది కేశవులికే.

జగన్నాథపురంలో ఎన్నికల పాదాడి (సారంభమైంది. కామంబలంతా కలిసి తాము ఏలా ఆడమంటే అలా ఆడే

బొమ్మలాంటి మనిషిని, గురునాథం అనే నలాంటి ప్రచార దోరణులకు ఏముఖుడుగా ప్రబుద్ధుల్లే నిలబెట్టి, అందరూ తీవ్ర చేసింది.

ఆ రోజు కేశవులు బిడ్డికొట్టు ముందు గురునాథం తాలూకు గుంపు వచ్చింది. దానికి నాయకుడు వీరారెడ్డి.

ఇన్ఫం లేకపోయినప్పటికీ కనకాన్ని దక్కించుకోవడానికై నా వాళ్ళ అన్న వివారెడ్డితో మంచిగా ఉండడం మంచి దురుకున్నాయ కేశవులు.

“ఏమోయీ, కేశవులూ, గుర్తు పెట్టుకో. . . గురునాథం మనవాడు. పెద్దస్తలి గుర్తు. మర్చిపోకు. . . ఏమంటావో?” రాతి పిరుసుకుని, మిశం తిప్పుతూ మాండగా అడిగాడు వీరారెడ్డి.

“వీరూ చెప్పాలంటి. . . నా ఓటు మీ తెక్కలో వేసుకోండి. . .” అతని కొకటి, గురునాథాని కొకటి— రెండు సోదాలు కొట్టి ఇచ్చాడు కేశవులు.

“చూడు... ఆ వెంకట్రావున్నాడే... నా డొట్టి పనికిమాలినవాడు” అన్నాడు వీరారెడ్డి వికటంగా నవ్వుతూ.

“అవునండీ మరి...” కేశవులు ఇద్దర్నీ రోలోపల తిట్టుకొంటూ అన్నాడు.

అప్పుడే కొట్టుదగ్గిరికి వస్తున్న వెంకట్రావును చూపి వీరారెడ్డి

అడవికి వెళ్ళుచాటున అడుగుటి ప్రవంధాల్ని అందరికీ తెలుసుననే విశ్వాసం అతని వెంకట్రావును

అలా అన్నాడని కేశవులు ఉపాసలేక పోయాడు.

వాళ్ళటువైపు మళ్ళగా ఇటు తిరిగి, బోరుగా వెళ్ళిపోతూన్న వెంకట్రావును చూసి కేశవులు ఉలికిపడ్డారు.

“వెంకట్రావుగారూ... వెంకట్రావు గారూ...” గట్టిగా పిలిచాడు అతను వినిపించుకోకుండానే వెళ్ళిపోయాడు. ‘అపార్థం చేసుకున్నాడు... ఏమీ - కేశవులు ఉపాసరుమకుకొచ్చివచ్చారు.’

దబ్బుతో మమ్మాయి కొనేదాన్ని మరోపాతి రుజువైంది. ఎక్కువో వెంకట్రావే గెలిచాడు. కామంబంబా నిప్పుతోక్కిన కోతుల్లా గంతులు చేశారు. బనవారెడ్డి, వీరారెడ్డి నుండి చెప్ప నవరకమే లేదు. ప్రజాసమ్మానానికి జడసి, ఊరుకోవడమే మందిదనుకున్నాడు.

అ రోజు పుష్పమి. తోటలో వ్యాంబ విరగ కాస్తాంది. తాణాలో వది గంటల తూర్పుకి ప్రతుల్లివడ్డాడు కేశవులు.

“ఒకరి మొహాలు ఒకరు చూసు కొంటూ ఎన్నాళ్ళు ఇలా చాలుగా కలుసు కోవడం... లాభం లేదు, కనకం. మేమి మా వాస్తవోమా, అన్నయ్యలోమా... రేపు మాట్లాడాలనుకోంటున్నాను” అన్నాడు కేశవులు.

“వాళ్ళు విన్నేమంటారోనని భయంగా ఉంది, కేశవులూ” ... మెల్లగా అంది కనకం.

“వాళ్ళను ముప్పు ఎదిరించలేదా?” కేశవులు ప్రశ్న.

అను మొహంలో నీడలు అలుము కున్నాయి.

“ఎవర్నీ అడక్కుండా తనను పించడానికి ధైర్యం ఉంది. ఈ వంగతి తండ్రికి, అన్నకి చెప్పడానికి భయం” వచ్చుకున్నాడు కేశవులు.

“ఇప్పు డేమయిందనీ?” ప్రవంగం ఊర్పువానికి శ్రవణుల్నించింది కనకం.

“ఏదైనా పొరబాలు జరిగితే...”

ప్రవంగంనకి, ప్రకృతికి అర్థం చెప్పలేక పోయినా, వాటికి, మనిషికి ఉన్న సంబంధం గురించి కాస్త ఆలోచించగల జ్ఞానం ఉంది కేశవులుకు.

“పొరబాటేమిటి,” అతని తోడలవై తం ఉంది ఏమీ తెలియనట్లు అయిపోయినా కళ్ళు తిప్పుతూ అంది కనకం. ఆ మాపుల్లో ఆశ... ఇంకా కళ్ళోకాళ్ళో ఉంది. గాలికి తొలగిపోయిన వాళ్ళు అను తిరిగివేస్తే తో లేదు. వేళ్ళుంటూ, వెనుకతున్న ఆమె

పెదాలో వస్తూనే కలిగివచ్చిన మధురగానం.

కనకాన్ని గారంగా కౌగిలింపుకొని, అను పెదాపై లంంగా ముద్దు పెట్టు కున్నాడు. అను అప్పి లతా వెనవేసు కుంది. అనులోని వెచ్చు ఉపిరి.

మెల్లమెల్లమంది చంద్రుడు త్పంపుకోవాలి చూస్తున్నాడు.

వెళ్ళాన్ని ఏయ్యకొంటూ “అమ్మా” అన్న కే రిగా వినిపించింది. కేశవులు కనకాన్ని ఎదింపుకున్నాడు.

“మొటి?” అంది కనకం ఆ తంకం. “మీ... ఎక్కడో దెబ్బలు జరిగిపోయింది.”

“చాచీ... ముప్పు మాత్రం వచ్చింది వచ్చింది.” వెళ్ళడానికి ఉద్యక్తు దున్ను అన్న అసాదానికి ప్రయత్నిం పింది కనకం.

కేశవులు వినిపించుకోలేదు. అతని ముహూర్తీ తీవ్రమైన అందోళన.

నేనూ లైయట్టువేపు పరుగెత్తాడు. లైయట్టు దిగుతున్న అతనికి దూరంగా ఇద్దరు వ్యక్తులు కనిపించారు.

క్రింద వది ఉన్న ఒక వ్యక్తిని కొట్టడానికి, రెండో వ్యక్తి క్రకర పైకెత్తు తున్నాడు అడుగు చప్పుడు విని తిరిగి చూచాడు.

అతని వీరారెడ్డి... కనకం అన్న. పంతోషించారే... చాలుగా తోటలోకి వచ్చి వెళ్ళిపోని పిల్ల తో కులకాలనుకోవడం

వెంకట్రావు. అతని తలపై నుండి రక్తం. అదేవనిగా కారుతుంది.

“వీరారెడ్డి... ఎంత చని చేశావ్...” ఇంకా ఏదో మాట్లాడుతూ వెంకట్రావును సమాపించబోతున్న కేశవులును వీరారెడ్డి బలంగా పట్టుకొని వాల్చింట్లోకి లాక్కుపోయాడు. అతని దేహదారుధ్యం ముందు కేశవులు ఎలకలా గిజగిజలాచుతున్నాడు. బలంగా విడిపించు కోవడానికి ప్రయత్నింపసాగాడు కేశవులు.

ఇంట్లోని కనకం వచ్చి అందోళనగా వాల్చిద్దర్నీ చూడసాగింది.

“వీరారెడ్డి... ముప్పు చేసింది అన్యాయం... ఫోరం...”

“వ... కేశవులూ... గట్టిగా అరచకు. నేను వాడిని కొట్టడం నువ్వొక్కడే చూశావు. గవేనికా ఉండిపో. వాడి వలాగే రక్తస్పముడుగులో చావనీ... మా కామంబూ నీడ పదులుతుంది.

“కే కావాలన్నా ఇస్తాను.” “వీరారెడ్డి...” కేశవులు కంఠం ఆవేవహరితమైంది. “ముప్పు చేసిన పాపంలో పాలుపంచుకోవంటావా?... ఒక మంచివాడు తప్పిపోతూంటే... చూస్తూ డింకొనుంటావా... ఇదేం వ్యాధిం?”

“ఓ... నీ తోడివ్యాధినికే పంతోషించారే... చాలుగా తోటలోకి వచ్చి వెళ్ళిపోని పిల్ల తో కులకాలనుకోవడం

వెలుగు నిడలు

దిత్రం—కొరసాల సీతారామస్వామి (తాల్లరేవు)

అ గ్ర హో ద్రే కా అ కు బానిసకాని వ్యక్తిని నాకు చూపించండి. అతన్ని నా హృదయాంతరాళంలో భద్రంగా దాచుకుంటాను. — షేక్స్పియర్ సహనంతో పొగించే నిరీక్షణ, కృషిపల్ల కలిగిన సాధనకంటె మించిన డెదీ లేదు. — జి. జి. హాలెడ్

వ్యాధిమేం?... వెంకట్రావు కోపం... ఈ వేప మాటేనెప్పుడూ మీ ఇద్దరి పంజీ చూడలేదనుకున్నావా... నీ... అయిందేదో అయింది. ఏ స్త్రీ ఒంటి బయటికి పొక్కునీయకు. ఎవరెళ్ళివుచ్చి... నీకా వెళ్ళి చెప్పాను... నడనా...”

కనకం మొహం విసిరింది

“నీ... ముప్పు వెంపు చెప్పూ... వచ్చావలేవు. నీతో మాట్లాడుతూ ఉంటే వెంకట్రావును చంపిన పాపం వాకూ తగులుతుంది. అతన్ని చావనియ్యను”

వీరారెడ్డిని విడిపించుకోవడానికి సెమరులాడసాగాడు కేశవులు.

వీరారెడ్డి పైగ మోస కడకం కేశవులు దగ్గరికి వచ్చి ప్రతిమిలాడ సాగింది. “అన్న చెప్పినట్లు చెప్ప, కేశవులూ... నా జలా పోతే నీం... మనిద్దరికీ... అన్న...”

‘కనకం... తనదని బానిసిన కనకం... కేవలం స్వార్థం కోసం ఒక పనిషి చూస్తూంటే చూస్తూ ఉరుకోమం లూంది. అబ్బా... ప్రే ఇంత హైరంగాకూడా ప్రవర్తించగలదా?’

అసవ్యం రౌద్రంలో పోటీ వడింది. ఒక్కసారిగా విరుముకున్నాడు కేశవులు. అతని తోపుణి వీరారెడ్డి కేద వడ్డాడు.

పరిగెత్తుకుంటూ బయటికి వచ్చాడు కేశవులు.

వెంకట్రావును భుజంపై వేసుకొని శక్తికొలది పరిగెత్తసాగాడు డ్యూర్ రామారావు గా రింటివేపు.

రక్తం విసరితంగా కారుతుంది. కేశవులు బట్టలు రక్తమయం కాసాగాయి.

ఇంకో పది అడుగుల వేస్తే డాక్టర్ గారి ఇల్లు.

బలం పుంజుకొని ఆడుగులు వేయి దిగాడు కేశవులు.

వెనకాల కారు హారన్.

అతను అగారు. పవ్-ఫస్ట్ పుక్కురు, పోలీసులు జేపు దిగారు. వాళ్లతో పోటీ ఏరారెడ్డి కూడా.

“వీడే, సార్... బడితే... అమ్మి బాది. . . నేను మాపి కేసు వేయాలనే అలా మోసుకొంటూ పోయావాడు.” ఏరారెడ్డి కూడా రైల్వేలో మాట్లాడ గలడు.

“పవ్-ఫస్ట్ పుక్కురే కాదు... హిలు దయచేసి కుండ్లు దాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకువెళ్ళవీయండి... ఆ తరువాత అమ్మి మాట్లాడవచ్చు.” కేశవులు దీనిగా అందించాడు.

“ఓహో... ఎంత నైన్ గా కోస్తూ వాడో చూడండి, సార్... వావబాది. . . దాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకువెళ్ళాడట. . . మారు చుట్టూలాంచి. . .”

కేశవులు ఆ మాట లేమీ లెక్కచేయ లేదు. దాక్టర్ ఇంటివేపు గదిగదా అడుగులు వేసి తలుపు అట్టాడు.

లోపలకు రాగానే వెంకట్రావును స్ట్రైచర్ పై పడుకోబెట్టింది అతనిగా నాడి యాకారు దాక్టరుగారు. ఆయన మొహంలో ఆకారేణి మెరిసింది. “భయం లే”దని కేశవులుకు చెబుతూ వెంటనే వెంకట్రావు చికిత్సా కార్య క్రమంలో మునిగిపోయారు.

“ఈ కష్టం ఫలించింది.” చేతులతో చెమట్లు తుడుచుకొని బదుటికి వచ్చాడు కేశవులు.

“వెంకట్రావు... నీకు డబ్బుదాకి ఉన్న పనికి విజయవాసా?” పవ్-ఫస్ట్ పుక్కురే ప్రశ్న.

కేశవులు జానని తలచిపి ఇంకా చెప్పలేకున్నాడు.

చట్టం... ఆ క్షేమ మాట్లాడవివ్వదు.

కేశవులుకూ, వెంకట్రావుకూ విరోధ ముండవడానికి వెంకట్రావును వాళ్ల ఎడమ కేశవులు తిట్టాడంటూ చెప్పడానికి సాక్షులు వచ్చారు. గురునాథం అంటే అభిమానం ఉన్న కేశవులుకు ఎన్నికలలో గురునాథం ఓడిపోవడంవలన వెంకట్రావు పై కనీ మెంచుకున్నాడని స్పష్టించి చెప్పడానికి మరికొందరు వచ్చారు. వెంకట్రావు తనకు **అక్కాడని చెప్పడానికి కేశవులే తిక్కం. ఇవోలే. . . వెంకట్రావును ఇక్కడో కొట్టి చంపడానికి కేశవులు ప్రయత్నించడం ఏరారెడ్డి కల్లారా తాళాడు!** కేశవులే తప్పించుకోవడానికి

మొక్కలూ - మొగుగి
పోలో - అర్. ఎక్కువ వర్షాన్ని పొందాను
(సంభాషణ)

వెంకట్రావును దాక్టర్ దగ్గరికి మోసు కెళ్ళినట్లు, నటించినట్లు పోలీసువారి కథనం.

కేశవులుకు. తనకు ప్రత్యేకించి విరోధం లేదని, ఎలక్షన్ లో తన పట్ల మాత్రం కేశవులు విమోఘత చూపించాడని, అయితే, ఊళ్లో చాలామందికి తన పట్ల విరోధం ఉందని, తనకు దెబ్బ వెనకనుంచి తగిలింది కాబట్టి. తనను ఎవరు కొట్టింది నిర్ధారించి చెప్పలేనని వెంకట్రావు చెప్పాడు.

కేశవులు వక్రన నిలబడడానికి ఎవరూ ముందుకు రాలేదు. ‘తనది’ అనుకున్నది కూడా అతనికి భ్రమే అయింది ... న్యాయస్థానం తూకంలో అతనికి డిఫెన్సు బరువు చాలలేదు.

నీదో చురుక్కుమన్నట్టు పైకి లేచాడు కేశవులు.

దోమం సంగీతంలో మార్పు లేదు. చుట్టూ చీకటి.

గతం ఎంత మగతగా ఉంది! ఆ మగతలోనూ ఏదో భ్రష్టి ఉందని పించింది కేశవులుకు.

‘చేయని నేరానికి తాను పొందుతున్న శిక్ష కేవలం అయిదు సంవత్సరాలు మాత్రమే. కాని తానా సమయంలో

నైతిక విలువలు పెంచే ఔషధంగా దురదృష్టాల్ని స్వర్గం మనకు పంపిస్తూంటుంది.

—లేడి బెసింగ్స్
మందహాసం చిందిస్తూ తుఫాన్ కు పుట్టిన పుత్రికే ఇంద్ర ధనుస్సు.
—కోల్చన్

వెంకట్రావు మరణానికి కారణ ధూతుడై తన మనస్సాక్షికి ఏరు ద్దంగా ప్రవర్తించి ఉంటే ... చిత్ర వధ చేస్తూ ఉండే మనసులో జీవి తాతమూ శిక్ష అనుభవించవలసివచ్చేది. అలాంటి గొప్ప నేరం నుండి విముక్తి పొందినందుకు ఈ చీకటిలోకంలో తనను తానే మెచ్చుకోవాలి.’

కేశవులు బద్దకంగా లేవి కైలా కటకటాలోంచి బయటికి చూశాడు. అంతటా నికృత్యం ... చీకటి ... ఆపైన ... సుదూరంగా ... మంచి తనానికి, మనుతకు నిలయమైన మరో ప్రపంచానికి ... అద్దంగా నిలబడి నట్లున్న నీలాకాశాన్ని, అందులో విజాయితీనరుని ఆకల్లా మెరుస్తున్న తారలతో రణాంతు చూస్తూ ఒక్క క్షణం నిర్లప్తతలో తనలో తాను నవ్వుకున్నాడు కేశవులు.

